

Nieuwjaarstoespraak burgemeester Servaas Stoop

Piershil, donderdag 5 januari 2017

Goede wensen

Dames en heren,

Het doet me genoegen dat u hier bent voor de traditionele Nieuwjaarsontmoeting. Weer een bijzondere ontmoeting omdat vanavond ook bekend wordt wie de Frans Janssen vrijwilligersprijs 2017 ontvangt. Ook vanaf deze plaats wens ik u alle goeds toe voor het net begonnen jaar: gezondheid, voorspoed, volharding en energie voor al uw taken en verantwoordelijkheden, zowel voor u persoonlijk als voor hen die bij u horen in de kring van gezin, familie of werk. Moge de zegen van de HEERE God op ons werk rusten.

Terugblik op 2016

Onmiskenbaar kan 2016 een jaar van de aanslagen genoemd worden. Hoewel er ieder jaar op verschillende plekken in de wereld misdadige moorden worden gepleegd, kwam het in 2016 in onze beleving letterlijk en figuurlijk veel dichterbij: Brussel, Nice, Berlijn. Soms denk ik wel eens dat dit ons dan meer schijnt te raken dan het voortdurende en nietsontziende geweld in het Midden-Oosten.

2016 was ook het jaar van de keuzes (soms verrassende) met mogelijke grote gevolgen. De uitslag van het referendum over het Associatieverdrag met Oekraïne trilt nog steeds na. Daarnaast weet niemand de precieze consequenties van het referendum over de Brexit. Beide zijn voor mij een illustratie van de stelling dat een referendum niet het juiste middel is om complexe vraagstukken zo op het bord van kiezers neer te leggen. De Amerikanen kozen Donald Trump tot president. Afgaande op zijn standpunten in de campagne en zijn Twitter-berichten moet Amerika weer groot worden. Maar hoe en in welk opzicht is veelal nog een mysterie. Dichter bij huis kozen Nederlandse politieke partijen hun lijsttrekkers. Bij sommige ging dat met meer reuring gepaard dan bij andere. Als laatste: Gedeputeerde Staten kozen na een half jaar gesprekken voeren en afwegen van ingebrachte standpunten voor de vorming van één gemeente Hoeksche Waard per 1 januari 2020.

Jaar van verwarring?

Persoonlijk vond ik 2016 ook een jaar waarin onzekerheid, ontevredenheid en verwarring de boventoon voerden. In de media verschenen veel berichten over mensen die niet weten waar het met de samenleving heen moet. Er wordt dan gedoeld op vragen rond de toekomstbestendigheid van de zorg, situaties rond huisvesting, werk en inkomen en niet in de laatste plaats het gevoel van veiligheid.

Als ik tegenover de ontevredenheid enkele onlangs gepubliceerde cijfers zet, dan vraag ik me af of we in een maatschappij zijn beland met verschillende werkelijkheden.

Een paar voorbeelden over Nederland bezien op wereldschaal: zowat de best betaalbare zorg van de beste kwaliteit, een van de veiligste landen, bijna de beste pensioenen, een lage werkloosheid, een laag begrotingstekort. Zo kan ik nog wel even doorgaan. En desondanks: we klagen wat af over de gezondheidszorg, over de veiligheid, over de pensioenen, over het onderwijs. Kennelijk kunnen we het ons permitteren om te klagen. En voordat iemand denkt: 'het is hier beslist geen paradijs', nee dat is het zeker niet. Je verzorging zal maar onder de maat zijn of je zult maar onlangs werkloos zijn geworden of het slachtoffer van een misdrijf. En ondanks het feit dat ik soms ook hoor over

schrijnende situaties, waarvan ik denk 'hoe is het mogelijk?', toch zou ik dan wel eens willen vragen: "Naar welk land zou u willen emigreren?"

Hoe komt het toch dat er zo veel onrust is? Dat ongenueanceerde 'schreeuwers' zo makkelijk bijval krijgen en dat nuance niet wordt gewaardeerd?

Hoe komt het toch dat (ook in de politiek) het beginsel van hoor en wederhoor soms met voeten wordt getreden?

Hoe komt het dat niet-welgevallige politieke of bestuurlijke besluiten onmiddellijk worden uitgelegd als een niet-luisteren naar de stem van ...?

Hoe komt het dat lovenswaardige initiatieven van mensen die hun verantwoordelijkheid nemen en iets voor hun eigen leefomgeving willen betekenen nog onvoldoende worden gewaardeerd?

Heeft het te maken met het leven in verschillende werkelijkheden, namelijk de leefwereld van burgers en de systeemwereld van de politiek? Is er sprake van een morele leegte, ruim een jaar geleden benoemd door professor Gabriel van den Brink? De politiek moet niet technocratisch zijn en de beide leefwerelden moeten door houding en gedrag van politici bij elkaar gebracht worden.

Eerlijk gezegd heb ik nog geen antwoord op deze vragen, maar ik vind ze de moeite van overdenken waard.

Luisteren lijkt heel eenvoudig: oprechte belangstelling tonen en ontdekken wat iemands drijfveren of motieven zijn voor een standpunt, wat hem of haar bezighoudt of waarom iemand bezorgd of ontevreden is. Anderzijds is het blijkbaar zo moeilijk dat we maar nauwelijks de neiging kunnen onderdrukken om gelijk tegenwerpingen op te voeren of oplossingen te suggereren. Soms wil iemand alleen vooral worden gehoord of erkenning krijgen voor zijn probleem of zorg. Men snapt best dat er niet altijd eenvoudige oplossingen voorhanden zijn. Ik vind overigens dat luisteren soms ten onrechte vereenzelvigd wordt met handelen naar iemands mening. Luisteren kan echter ook inhouden dat er na afwegingen een ander standpunt wordt ingenomen. We moeten ook 'nee' durven zeggen en vervolgens goed uitleggen waarom het 'nee' is.

Politiek Korendijk in 2016

De politiek in Korendijk was in 2016 druk. Druk met thema's zoals windenergie, subsidiebeleid, jeugdbeleid, jeugdhulp, een mogelijk nieuw voetbalcomplex, de multifunctionele accommodatie in Piershil, de vrachtwagenparkeerplaats bij Goudswaard en niet te vergeten de bestuurlijke toekomst. Ik deed een willekeurige greep uit de onderwerpen.

De revitalisering van het bedrijventerrein in Nieuw-Beijerland werd zichtbaar met een mooie vrachtwagenparkeerplaats. Mooie voorbeelden van burgerbetrokkenheid waren er bij enkele renovaties in de openbare ruimte en groen in zowel Nieuw- als Zuid-Beijerland. Daarnaast kreeg in Zuid-Beijerland in samenwerking met de ondernemers het winkelcentrum een grote opknapbeurt.

Korendijk aan het begin van 2017

Het jaar 2017 wordt ook een jaar van keuzes. De politiek in Korendijk zal zich in dit laatste volledige jaar van de huidige raadsperiode buigen over de bestemming en besteding van de geplande financiële overschotten op de begroting. Keuzes over financiële tekorten zijn vaak lastig, keuzes over overschotten volgens mij net zo.

Inwoners hebben dit jaar in politiek opzicht ook keuzemogelijkheden. De eerste is die bij de Tweede Kamerverkiezingen op 15 maart. Eind deze maand weten we welke partijen deelnemen en dus hoe groot het stembiljet zal moeten worden. De tweede

keuzemogelijkheid betreft de burgerpeiling over de vraag of men voor of tegen een gemeentelijke herindeling van de gemeenten tot één gemeente in de Hoeksche Waard is. Vorig jaar wierp ik over de bestuurlijke toekomst vier vragen op voor een diepgaand gesprek naar aanleiding van de toen bestaande situatie. Ik constateer dat er nog geen begin van een antwoord is gekomen. Nadat Gedeputeerde Staten de regie op dit dossier hebben overgenomen, is er in de Hoeksche Waard geen echte dialoog geweest. Er zijn slechts standpunten naar voren gebracht en keer op keer onderbouwd. Deze standpunten gingen vooral over de vorm of structuur van de samenwerking en nauwelijks over de inhoud. Ik vind dat oprecht jammer. Wat mij betreft daarom opnieuw de oproep tot een inhoudelijk gesprek over de belangrijkste opgaven voor de Hoeksche Waard.

Wat ons nu rest, zijn slechts twee punten van overeenstemming over inhoud: de Hoeksche Waard is een ondeelbare regio en het beroemde "niks doen is geen optie". We moeten afwachten welke beslissing Provinciale Staten in februari van plan zijn te gaan nemen.

Als ik me probeer te verplaatsen in de positie van een betrokken inwoner die op 15 maart wil gaan stemmen, zit ik nog wel met een dilemma.

In de achterliggende jaren ging de discussie over de bestuurlijke toekomst van de Hoeksche Waard over twee opties: herindeling of versterkte samenwerking met doorzettingsmacht op regionaal niveau. Ze zijn uitgebreid bediscussieerd en becommentarieerd. Nu komt op 15 maart de burgerpeiling en zie ik (nogmaals in de positie van inwoner) in de vraagstelling helemaal niets terug van de optie versterkte samenwerking met doorzettingsmacht. De door de politiek in meerderheid vastgestelde vraag is immers: "Bent u voor of tegen herindeling (fusie) van de gemeenten Binnenmaas, Cromstrijen, Korendijk, Oud-Beijerland en Strijen tot één gemeente?". Is de optie van samenwerking met doorzettingsmacht helemaal van tafel? Zo ja, wat zijn dan de consequenties van bevestigend antwoord op de vraag bij de burgerpeiling? Gaat er dan iets veranderen of juist niet? En hoe verhoudt dit zich tot de eerder breed onderschreven stelling "niks doen is geen optie"? Of is niks doen nu juist wel een optie? En zo ja, wat zijn daarvan de consequenties?

Ik mag toch hopen dat politieke partijen die rondom de burgerpeiling aan de bak moeten om hun posities goed uit te leggen zich van bovengenoemde vragen bewust zullen zijn.

Frans Janssen vrijwilligersprijs 2017

Onze samenleving kan niet zonder vrijwilligers. Vele vrijwilligers in Korendijk laten zien wat 'actief burgerschap' inhoudt. Ze vormen als het ware het cement van onze samenleving. Het belang van het vrijwilligerswerk neemt nog steeds toe, mede door het overheidsbeleid. Weet u nog: de participatiesamenleving. Het gemeentebestuur is van mening dat elke inzet, hoe klein ook, even waardevol is. Door het uitreiken van een prijs wil het gemeentebestuur zijn waardering en dank uitspreken aan alle mantelzorgers en vrijwilligers in onze gemeente die altijd klaar staan voor anderen. Of het nu gaat om het jeugdwerk van de kerk in Nieuw-Beijerland of de zorg thuis en hier in Heemzicht of de voetbalclub in Goudswaard of een school in Zuid-Beijerland, de inzet van vrijwilligers betekent veel voor anderen en is onmisbaar.

Voor de achtste keer wordt vanavond de Frans Janssen Vrijwilligersprijs Korendijk uitgereikt aan een zeer bevlogen mantelzorger, vrijwilliger of vrijwilligersorganisatie. Er zijn eind vorig jaar negen aanmeldingen binnengekomen. Aan de hand van de vooraf vastgestelde criteria (structurele inzet in Korendijk, maatschappelijke betekenis, creativiteit, vindingrijkheid en originaliteit) heeft de jury deze beoordeeld. Uit de negen aanmeldingen heeft de jury drie genomineerden aangewezen. Ik stel de drie genomineerden in alfabetische volgorde aan u voor. De uiteindelijke winnaar ontvangt

een beeldje dat door de ontwerper als volgt wordt omschreven: *Met de juiste mensen om ons heen, mensen waar je op kunt bouwen, is elk doel te verwezenlijken.*

De heer Peter Lankhaar

De heer Peter Lankhaar verricht zijn vrijwilligersactiviteiten hoofdzakelijk in de buurtschap Nieuwendijk en het dorp Zuid-Beijerland. Hij was ongeveer 25 jaar geleden oprichter van IJclub De Eendracht. In 1998 wilde men de IJclub opheffen. Mede dankzij Peter is toen een doorstart gemaakt. In 2014 is hieruit de Buurtvereniging De Eendracht ontstaan, waarvan Peter opnieuw bestuurslid (en wel secretaris) is. Dit vanwege het sociale karakter en de nieuwe invulling van deze vereniging.

Peter is ook een belangrijke vrijwilliger in de Eendrachtskerk van de Protestantse Gemeente in Zuid-Beijerland. In 2003 heeft hij van daaruit de Jongeren Ontmoetingsruimte (JOR) opgericht. Zijn inzet was enorm. Hij heeft eigenhandig meegebouwd aan dit jongerenonderkomen en heeft nog steeds bemoeienis met deze jongeren.

Peter is eveneens lid van het bestuur van tuinvereniging Klein Grondbezit in Zuid-Beijerland.

Peter heeft van 1991 tot 2002 voor het CDA zitting gehad in de gemeenteraad van Korendijk.

De jury waardeert het dat Peter Lankhaar actief is als vrijwilliger bij diverse organisaties en instellingen en op diverse terreinen. Hij is maatschappelijk betrokken en oprecht geïnteresseerd in zijn medemens. Vrijwilligerswerk is voor hem haast een vanzelfsprekendheid. Peter weet anderen te stimuleren tot samenwerking aan een gezamenlijk project. Hij beschikt over een groot organisatietalent en weet het vrijwilligerswerk al 25 jaar goed te combineren met zijn werk als politieagent.

Mevrouw Marjo Oosterhuis

Mevrouw Marjo Oosterhuis is als een van de oprichters van de PassieWaard een bevlogen vrijwilliger bij dit activiteitencentrum voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel of chronische aandoening. Marjo heeft er mede voor gezorgd dat er een ploeg vrijwilligers is die op een leuke manier en in fantastisch goede sfeer dit mooie initiatief dagelijks draaiende te houdt en dat al vijf jaar lang. De activiteiten zijn bijzonder belangrijk voor de mensen die naar de opvang komen en door hun situatie behoefte hebben aan een zinvolle en plezierige tijdsbesteding.

De jury constateert dat De PassieWaard bijna identiek is aan Marjo Oosterhuis. Iedere week is ze er druk mee. Het liefste dat zij doet, is mensen het gevoel geven dat zij 'er toe te doen', hen een plek bieden waar ze zichzelf kunnen zijn en waar men hun verborgen talenten en creativiteit naar boven weet te brengen. Marjo is al weer 5 jaar lang met hart en ziel bezig met de missie van de PassieWaard. Dagelijks weet zij anderen, zowel de bezoekers van het activiteitencentrum, als de vrijwilligers die hen begeleiden, te stimuleren om met elkaar mooie dingen tot stand te brengen. Marjo Oosterhuis en de PassieWaard zijn prachtige parels van onze samenleving.

De heer Bas Schelling

Vanaf de oprichting van Stichting Bibliotheek Goudswaard in 1983 is Bas Schelling hierbij betrokken. Hij had regelmatig overleg met de overige Korendijkse bibliotheken over verdergaande samenwerking en heeft ervoor gezorgd dat de automatisering gerealiseerd kon worden. De hele interne organisatie van de bibliotheek werd door Bas Schelling en zijn echtgenote gedaan. Bovendien draaide hij regelmatig bibliotheekdiensten mee. Gemiddeld was Bas alleen al voor de bibliotheek zo'n 10 uur per week bezig.

Bas was één van de initiatiefnemers voor het oprichten van het Comité Goudswaard 550 jaar, dat allerlei activiteiten organiseerde en liet organiseren.

Verschillende verenigingen uit Goudswaard konden altijd een beroep doen op Bas voor het opstellen van begroting en jaarrekening.

Bas was lange tijd betrokken bij de Stichting Dorpshuis Goudswaard.

Bas is eveneens op politiek actief, tussen 1991 en 2002 voor de CDA-afdelingen als lid van de gemeenteraad tussen 2002 en 2014 met een enkele onderbreking.

Bas is penningmeester van De PassieWaard in Zuid-Beijerland.

Tot slot noem ik de stimulerende rol van Bas voor de nog jonge Dorpsvereniging De Coorndijk.

De jury is onder de indruk van het feit dat Bas Schelling als vrijwilliger zeer langdurig en intensief betrokken is bij de verschillende verenigingen en stichtingen. Door mensen zoals Bas blijft de leefbaarheid in een klein dorp als Goudswaard behouden. Hij is een onmiskenbare duizendpoot. Vanuit zijn professie zet hij zijn talenten op financieel gebied in. Klussen zoals het opstellen van begrotingen en jaarrekeningen nam Bas voor zijn rekening. Zijn inzet voor de bibliotheek in Goudswaard, al meer dan 33 jaar, kan niet anders dan lovenswaardig genoemd worden. De verhuizing van de bibliotheek uit het dorps huis De Coorndijk naar de nieuwe multifunctionele accommodatie 'De Gouwaert' in 2016 mag als een mooie mijlpaal worden gezien. Samen met de andere vrijwilligers heeft Bas ervoor gezorgd dat de nieuwe bibliotheek in dit complex een prachtige ruimte heeft gekregen. Samengevat: Bas is een bestuurder pur sang en een verenigingsmens in hart en nieren.

De jury heeft Bas Schelling aangewezen als de winnaar van de Frans Janssen Vrijwilligersprijs 2017.

Een belangrijk criterium om voor Bas te kiezen is dat hij **zeer langdurig** en bij **verschillende** organisaties en instellingen vrijwilligerswerk verricht. Maar tevens zijn manier van bezig zijn. Hij weet met zijn enthousiasme mensen met verschillende achtergronden en levensovertuigingen bij elkaar te brengen en met elkaar te verbinden. Door deze samenwerking komt er iets tot stand in Goudswaard, waar de hele samenleving wat aan heeft. Zijn inbreng draagt bij aan de sociale cohesie in Goudswaard. Bas doet zijn vrijwilligerswerk met een positieve instelling, daar moeten wij het van hebben. De jury belooft met deze prijs het stimuleren van ontmoeting door vrijwillige inzet, het educatieve karakter, het laten zien wat men voor elkaar en het dorp kan betekenen en de prachtige resultaten die door samenwerking kunnen worden bereikt.